

Lễ tang các nạn nhân động đất ở Ascoli Piceno, Italia

lễ tang tại Ascoli - AP

Ascoli Piceno - Trong bầu khí trịnh trọng và đau thương, sáng ngày 28/8, tại Ascoli Piceno đã diễn ra Thánh lễ an táng của 35 nạn nhân trong số gần 300 nạn nhân của trận động đất xảy ra rạng sáng ngày thứ 4, 24/8, tại miền Trung Italia. Trận động đất đã tàn phá các thành phố Amatrice, Accumoli e Arquata và các làng xung quanh.

Nhà thể thao Ascoli, nơi lập tức nhắc nhở người ta đến niềm vui của các thanh thiếu niên vui chơi, nhưng ngược lại, hôm nay nó là nơi của đau buồn, nơi chia tay cảm động cuối cùng với một người mẹ, một người cha, một người con.

Đức cha Giáo phận Ascoli Piceno, Giovanni D'Ercole, đã chủ sự Thánh lễ. Cùng đồng tế với ngài có Đức Cha Domenico Pompili, Giám mục Giáo phận Rieti và Tổng Giám mục Petrocchi của Tổng Giáo phận Aquila. Đến tham dự Thánh lễ có Tổng thống Sergio Mattarella của Italia, Thủ tướng Matteo Renzi, các chủ tịch Thượng viện và Hạ viện Grasso và Boldrini. Hình ảnh của các trẻ em được đặt cạnh các quan tài là những hình ảnh gây xúc động nhất.

Đức cha D'Ercole khởi đầu bài giảng với câu hỏi: "Bây giờ, Chúa ơi, người ta phải làm gì? Bao nhiêu lần, trong sự thinh lặng trầm trở của những đêm thức giấc và chờ đợi, tôi đã thưa với Chúa cùng câu hỏi mà tôi nghe thấy anh chị em lặp lại trong những ngày này. Nhân danh tôi, nhân danh những người dân đã bị phản bội bởi khuấy động hủy diệt của trái đất, bị khuấy động bởi nỗi đau, bởi sự chán nản của những con người bị cướp đi niềm hy vọng cuối cùng của họ, tôi hỏi Thiên Chúa Cha: bây giờ người ta phải làm gì?".

Đức cha D'Ercole cũng đưa ra những lời hy vọng và an ủi mọi người: "Các tháp chuông đã loan báo nhịp điệu của ngày và mùa, đã sụp đổ, không còn đánh chuông nữa. Bụi đất, tất cả mọi thứ hiện tại là cát bụi. Tuy nhiên, bên dưới đồng đất nát - ngài nói - có một cái gì đó nói với chúng ta rằng các chuông của chúng ta rồi sẽ vang lại, chúng sẽ tìm thấy lại những âm thanh của buổi sáng Phục Sinh. Một trận động đất là kết thúc: một đao phủ đêm đen đã đến tước đi khỏi chúng ta mạng sống. Tuy nhiên rái đất của chúng ta đẩy những con người không đánh mất lòng can đảm"

Đức cha nói tiếp: "Nguồn gốc của chúng ta là các nông dân. Trong thiên nhiên, việc cày bừa cũng giống như một trận động đất: đất nứt ra, bị thương tích, bị nghiền vỡ thành từng cục. Cày bừa làm cho nó bị thương nhưng là công cụ đầu tiên cho một mùa gieo giống mới: cày bừa để chuẩn bị đất đai cho một mùa thu hoạch mới. Các nhà địa chấn học cố gắng dự đoán động đất, nhưng chỉ có đức tin giúp chúng ta vượt qua nó. Đức tin, đức tin khó khăn của chúng ta, chỉ cho chúng ta bắt đầu lại như thế nào: với bàn chân trên mặt đất và mắt hướng lên trời". Đức cha nói thêm: "Thật là khôn ngoan khi đối thoại với thiên nhiên và không làm cho nó bị nghiền nát bởi sự lạm dụng quá mức".

Ngỏ lời với các người trẻ, Đức cha kêu gọi: "Các con đừng sợ hãi kêu la đau khổ của chúng con, nhưng đừng đánh mất lòng can đảm. Chúng ta sẽ cùng nhau xây dựng các ngôi nhà và thánh đường của chúng ta; trên hết, chúng ta cùng nhau đem lại sự sống cho cộng đồng của chúng ta, bắt đầu ngay từ chính truyền thống của chúng ta và từ các đồng đất nát của sự chết. Chúng ta cùng nhau". Đức cha kết luận: "Cùng với bé Giorgia được cứu sống, sự sống đã chiến thắng chứ không phải sự chết. Động đất có thể là một cuộc chiến tranh và cần quan sát nó cách khác nhau. Và hãy có niềm tin vào Thiên Chúa".

Đức cha đã cảm ơn Đức Thánh cha, các Giám mục, các hội đoàn, các thiện nguyện viên, tất cả những ai đã ôm chặt các cộng đoàn bị hủy hoại bởi động đất. Ngài xin các hội đoàn đừng bỏ rơi các nạn nhân động đất. Đó là một nhiệm vụ mà chính Đức cha, mục tử của đàn chiên đảm trách. Ngài nói: Nhiều người trong anh chị em đã nói với tôi: 'đừng bỏ rơi chúng con'. Đối với tôi, cho đến khi còn sống, họ sẽ không bỏ rơi anh chị em..."

Giây phút tên các nạn nhân của trận động đất được đọc lên như dài vô tận và là giây phút đánh động lòng người. Sau Thánh lễ, Đức cha và Tổng thống đã ôm chào từng người các thân nhân của các nạn nhân. Những cái ôm thỉnh thoảng bị ngắt quãng bởi nước mắt. Cử chỉ của Tổng thống và Đức cha D'Ercole là một dấu chỉ của tình huynh đệ mà không có một trận động đất kinh khủng nhất nào trong các trận động đất có thể phá vỡ (RV/ACI 27/08/2016)

BL